

812A

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

CABINET MINISTRU

Nr. 12956/22.12.2005

DOMNULUI DEPUTAT ADRIAN SEMCU

Stimate domnule Deputat,

Urmare a interpelării formulată de dumneavoastră, înregistrată la Camera Deputaților cu nr. 812A/2005, înaintată Ministerului Educației și Cercetării prin adresa Departamentului pentru Relația cu Parlamentul nr. 8311/05.12.2005 și înregistrată cu nr. 12956/07.12.2005, vă aducem în atenție mai multe studii realizate arăt de Institutul de Științe ale Educației, Centrul Educația 2000 +, care analizează problemele învățământului preuniversitar, pe mai multe planuri cum ar fi: faptul că elevii și tinerii în general sunt în criză de modele, că în formarea valorilor tinerilor școala are un rol din ce în ce mai redus, pe primul loc intrând televiziunile. Studiul privind violența în școli mai arată că violența propagată prin media influențează în mod nociv generația tânără. Alte studii arată inadecvarea sistemelor de decizie, faptul că este necesară creșterea participării părinților la educația copiilor, rolul familiei fiind de multe ori formal și insuficient conștient.

Odată cu noua guvernare aceste probleme au fost exprimate în mod clar, știut fiind că prima etapă în formularea politicilor publice este recunoașterea problemelor, explicitarea cauzelor și poziționarea în discursul public a priorităților, urmată de dezbateri transparente și de programe concrete. Curajul de a proceda în acest mod este întemeiat pe valorile de bază a formațiunilor politice responsabile în acest moment de promovarea politicilor și soluțiilor pentru toate grupurile țintă. În același timp, există un deficit de resurse în domeniul formulării și implementării unei strategii de comunicare eficiente, care să producă înțelegerea măsurilor de reformă promovate de Ministerul Educației și Cercetării și de Guvern, în întregul său, în domeniul educației. Strategia de descentralizare a învățământului preuniversitar, măsurile privind asigurarea calității, asigurarea egalității șanselor au nevoie de tot sprijinul politic, mediatic și al societății civile pentru a fi bine înțelese de către toate categoriile de actori.

Faptul că în țara noastră, în ultimii ani, nu a existat un acord politic privind prioritățile învățământului se răzbindă în acest moment, efortul echipei guvernamentale trebuind, pe lângă problemele curente, să se focalizeze și pe dificile negocieri, obținere de consens și implicare în dezbateri publice, care ani la rândul au fost evitate sau realizate în mod formal.

Ministerul Educației și Cercetării a înaintat Guvernului un document de raportare a măsurilor întreprinse, a problemelor și priorităților. Sperăm că informația cuprinsă în document, pe care îl anexăm, îi veți găsi satisfăcătoare.

Puncte de vedere privind disciplina în școli

A. Atitudini și comportamente

1. Explozia mediatică a faptelor de violență, lipsă de respect și agresivitate din școli se produce pe fondul creșterii atenției pentru fenomenul educațional, apărută prin re poziționarea educației în discursul public – discursul despre descentralizare, calitate, raportul privind starea învățământului. Totodată, o serie de studii existente – studiul ISE privind violența în școli, studiul ISE privind modelele de succes ale elevilor, influența mass-media asupra elevilor au analizat fenomenele de mai multă vreme, dar atenția media a fost captată de alte subiecte la acea vreme.

2. Studiile menționate au demonstrat indubitabil rolul nociv al modelelor de succes propagate prin media (șmecherul, manelistul, vedeta porno, escroc), în special prin televiziune, dar mai există și alte elemente – faptul că în opinia publică s-a stabilizat ideea că instituțiile statului sunt slabe, că încălcarea legii și normelor nu este pedepsită, că au succes numai cei care sunt agresivi, nesimțți și care participă la relații de tip mafiot și clientelare. Considerăm extrem de utilă analizarea la nivelul Parlamentului, a Alianței și a structurilor decizionale și promovarea unor politici de „asanare” a media, în special audio-vizualul, deoarece expunerea copiilor și tinerilor la violență, contramodelle și încurajarea non-valorii au efecte profunde asupra atitudinilor și comportamentului acestora.

B. Cuvinte cheie – onoare, caracter, solidaritate

Aceste cuvinte cheie sunt cuprinse în legislația și normativele în vigoare (Regulamentul cadru școli, Statutul personalului didactic, Regulamentul inspectoratelor școlare, dar nu există modalități clare de evaluare a acestora : toate se referă la deontologia profesională, la ethosul instituțiilor din sistemul educațional și la valori omane și morale.

Exemple:

„Statutul personalului didactic Legea 128/97 - Art. 100. Cadrele didactice au obligația morala sa-si acorde respect reciproc si sprijin în îndeplinirea obligațiilor profesionale.

C. PROPUNERI

1. Discutarea serioasă a costurilor, realizarea unei analize cost-beneficiu pentru normarea și salarizarea postului de director educativ în școli – o nouă fișă a postului pentru această funcție, în care să intre și actualizarea bazei de date privind potențialul de delinvență juvenilă din școli, absențe, incidente, abateri etc

- și comunicarea zilnică a acestora cu responsabilii compartimentelor specializate în minori din cadrul poliției.
2. Analiză cost - beneficiu pentru desfășurarea unor activități educative la nivel de școală și comunitate. Sprijinirea departamentelor de profil din cadrul primăriilor pentru desfășurarea de activități socio-culturale, care să focalizeze tinerii.
 3. Realizarea unui program de prevenire a violenței în școli, analiza oportunității extinderii „Programului de Educație Rațional-emoțională și Comportamentală” cu avizul Colegiului Psihologilor din România, sub umbrela M. Ed. C. (programul este desfășurat de către Universitatea Babeș – Bolyai).
 4. Evaluarea activității compartimentului responsabil din M. Ed. C. și eventuale măsuri în privința creșterii capacității de acțiune a acestuia.

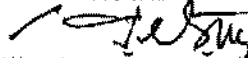
D. Educația artistică și emulația culturală în școli și comunități

Mai multe studii de caz realizate de către Institutul de Științele Educației arată că o cultură organizațională puternică, centrată pe implicare și participare afectivă se poate construi în jurul unor activități culturale-artistice, care să facă parte din marca de prezentare a unității școlare. să devină emblematice. În Marea Britanie a existat în anii din urmă un program național al cărui slogan a fost „nici o școală fără instrumente muzicale”. Totodată, ca preocupare pentru imagine și element de marketing, de evaluat în ce măsură cei care se ocupă de brandul de țară sunt sensibili la ideea de promovare a liceelor de muzică și a universităților de profil. Există deja o asociație a liceelor de muzică din țară, și credem că un program specific adresat acestora va fi util.

1. Analiza de oportunitate și realizarea unui proiect împreună cu autoritățile locale – în primăria există un departament de activități socio-culturale și de timp liber pentru tineri; eventual, promovarea unei Hotărâri de guvern prin care să se aprobe;
2. Analiza de oportunitate pentru introducerea unui modul de educație artistică în cadrul formării inițiale pentru personalul didactic;
3. Analiza de oportunitate pentru introducerea unui modul de educație a caracterului în cadrul formării inițiale pentru personalul didactic (un exemplu de succes există în Canada, în cadrul școlii pedagogice al cărei mentor este Michael Fullan.);
4. Analiza de oportunitate și de realizare a unui program de formare continuă, pentru profesorii cu preocupări și abilități artistice (muzică, dans, pictură, film etc);

Cu stimă,

MINISTRU

Mihail HÂRDAU

